

IC 30/21 UZASADNIENIE

Powód (...) w G. domagał się zasądzenia od pozwanej S. K. 26.112,90 CHF z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 11.12.2020r. Uzasadnił, że 27.12.2007r. strony zawarły umowę kredytu Nr (...) w wysokości 118.798,05zł indeksowanego do CHF. W związku z nieterminową spłatą, pismem z 16.02.2018r. wezwał pozwaną do uregulowania zaległości. Pismem z dnia 10.10.2008r. wypowiedział umowę. Wierzytelność została zabezpieczona hipoteką kaucyjną do kwoty 201.956,68zł ustanowioną w księdze wieczystej nr (...).

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew.

SĄD USTALIŁ

W dniu 27.12.2007r. poprzednik prawny powoda G. M. Bank zawarł z pozwaną umowę kredytu Nr (...) na kwotę 118.798,05zł, indeksowanego do CHF, na okres 360 miesięcy. Celem kredytu było umożliwienie pozwanej zakupu lokalu mieszkalnego w Z. (§1 pkt 1,3 k-6).

Kredyt był wypłacony w PLN i spłacany w równych miesięcznych ratach w PLN (§10 ust 2 lit. b k-8). Dla rozliczania wpłat bank stosował Tabele kursów kupna/sprzedaży dla kredytów hipotecznych. Saldo walutowe przeliczane było dziennie na PLN wg kursu sprzedaży waluty, do której indeksowany był kredyt (§1pkt1lit. „e” oraz §17 umowy k-6 i 10). Wierzytelność banku została zabezpieczona hipoteką kaucyjną do kwoty 201.956,68zł ustanowioną w księdze wieczystej nr (...) (§12 k-8v, sprostowanie do umowy kredytu k-14). Wobec zaniechania uiszczania rat przez pozwaną, pismem z dnia 16.02.2018 bank wezwał do spłaty zadłużenia w kwocie 246,98 CHF. Kolejnym pismem z dnia 8.08.2018r. ponownie wezwał do spłaty zadłużenia w kwocie 630,36 CHF informując o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację, a następnie pismem z 10.10.2018 wypowiedział umowę (wezwanie do zapłaty k-16-18, dowód doręczenia wezwania k-18a; wypowiedzenie k-19, dowód doręczenia k-k19a).

SĄD ZWAŻYŁ

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że przed nowelizacją prawa bankowego ustawą z 29.07.2011r. o zmianie ustawy prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 11.08.2011), zgodnie z zasadą swobody zawierania umów z art. 353¹ kc, dopuszczalne było zaciągnięcie kredytów indeksowanych do waluty obcej. Istotą umów indeksowanych jest wyrażenie zobowiązania w PLN i jego następcze przeliczenie na inną walutę w celu ustalenia jego wysokości. W niniejszej sprawie kredyt został wyrażony w PLN (następczo przeliczony do CHF). Strony uzgodniły, że spłata rat kredytu będzie następowała w PLN (§10 ust 2 lit. b k-8) i następnie rozliczana przez bank wg kursu sprzedaży waluty CHF (§10 umowy k-8). Wyrażenie zobowiązania w PLN i określenie waluty spłaty w PLN determinuje złotowy charakter kredytu. Świadczy o tym również treść art. 68 ustawy o hipotece, zgodnie z którym „hipoteka zabezpiecza jedynie wierzytelności pieniężne i może być wyrażona w oznaczonej sumie pieniężnej. Jeżeli wierzytelność zgodnie z prawem została wyrażona w innym pieniądzu niż pieniądz polski, hipotekę wyraża się w tym innym pieniądzu”. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z zobowiązaniem wyrażonym w PLN, spłacanym w PLN i zabezpieczonym hipoteką wyrażoną w PLN. Co prawda możliwość spłaty w walucie obcej przewidują obecnie: art. 69 ust 3 prawa bankowego oraz art. 7b ustawy o kredycie konsumenckim, wprowadzone ustawą z 29.07.2011 o zmianie ustawy prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 11.08.2011), jednakże spłata w walucie obcej przy kredycie indeksowanym jest uprawnieniem jedynie kredytobiorcy-konsumenta. Wierzyciel nie może domagać się spłaty w walucie obcej. Zgodnie z art. 358¹ §1kc jeżeli przedmiotem zobowiązania od chwili jego powstania jest suma pieniężna, spełnienie świadczenia następuje przez zapłatę sumy nominalnej. Skoro kredyt miał być spłacany w PLN Bank może domagać się spełnienia świadczenia w PLN a nie w CHF. Zgodnie z art. 321kpc Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem ani zasądzać ponad żądanie. Tym samym niedopuszczalne

byłoby uwzględnienie żądania, skoro błędnie określono walutę żądania pozwu. Z tego powodu wyrokiem zaocznym powództwo oddalono.

.